

Sygnatura akt OSD 17/18

POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE (...)

z dnia 16 kwietnia 2018 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r. pr. D. M.

Sędziowie: r. pr. M. B. (sprawozdawca)

r. pr. M. W.

Protokolant: r.pr. K. C.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r.pr. B. J.

w sprawie zażalenia P. J. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia z dnia 26 lutego 2018 r. RD 90/16 w sprawie r.pr. Ł. Z. o naruszenie ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

POSTANOWIŁ:

1.

Na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu Postępowania Karnego w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 26 lutego 2018 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygnaturze RD 90/16.

2.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych zryczałtowanymi kosztami postępowania w wysokości 1000 zł (słownie: tysiąc złotych) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

UZASADNIENIE

W dniu 31 grudnia 2016 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. na skutek zawiadomienia P. J. wszczęła dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego Ł. Z., polegającego na świadomym podaniu nieprawdziwych danych dotyczących lokalizacji odpadów przez (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w piśmie z dnia 14 grudnia 2015 r. skierowanym do Marszałka Województwa (...) tj. o czyn z art. 38 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz.U.2016.233 z dnia 2016.02.25, ze zm.).

W trakcie dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. przeprowadziła postępowanie dowodowe mające na celu potwierdzenie lub wykluczenie odpowiedzialności r.pr. Ł. Z.. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchała w charakterze świadka skarżącego P. J., w ocenie którego za stan sprawy odpowiedzialność ponosi r.pr. Ł. Z. będący pełnomocnikiem i zarazem doradcą (...) sp. z o.o. jak również autorem pism do organów państwowych, w których podawał nieprawdziwe informacje.

W okresie prowadzenia dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przeprowadziła dowody z dokumentów:

- 1) decyzji nr (...). (...) Marszałka Województwa (...) z dnia 21 grudnia 2015 r. zmieniającej decyzję Marszałka Województwa (...) Nr (...) z dnia 2 października 2014 r. (k.17-18),
- 2) dokumentacji, w tym zdjęć dostarczonych przez skarżącego (36-39),
- 3) pisma Marszałka Województwa (...) z dnia 13 stycznia 2017 r. (k. 40-41),
- 4) pisma (...) Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 15 lutego 2017 r. wraz z załącznikami (k.47-57),
- 5) postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 20 czerwca 2017 r. i zatwierdzeniu postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 21 czerwca 2017 r. (k. 76-77),
- 6) korespondencji e-mail (k.91-93),
- 7) wniosku o zmianę decyzji nr (...) wraz z pełnomocnictwem dla r.pr. Ł. Z. (k.94-95),
- 8) pisma z dnia 7 grudnia 2015 r. (k.97-98),
- 9) aneksu do projektu remediacji dla terenu firmy (...) sp. z o.o. (k.101-102),
- 10) pisma z dnia 5 października 2016 r. (k.104 - 109),

W dniu 29 stycznia 2018 r. r.pr. Ł. Z. podczas przesłuchania oświadczył, że od kilku lat reprezentuje (...) sp. z o.o. Spółka jest użytkownikiem wieczystym nieruchomości położonej we W. przy ul. (...) na której znajdują się m.in. odpady niebezpieczne. Przesłuchiwany oświadczył również, że skarżący P. J. nabył około 2007 r. jedną z nieruchomości należących do (...) sp. z o.o. mając świadomość tego, że na terenie nieruchomości znajdują się odpady. W związku z podjęciem decyzji przez (...)sp. z o.o. wydobycia wszystkich odpadów składowanych na terenie jej nieruchomości, skarżący P. J. zwrócił się do (...) sp. z o.o. o wydobycie odpadów również z jego nieruchomości na koszt spółki. Odmowa (...) sp. z o.o. oczyszczenia z odpadów nieruchomości skarżącego - w ocenie r.pr. Ł. Z. - miała skutkować zawiadaniem przez skarżącego różnych instytucji o rzekomych nieprawidłowościach w spółce (...) sp. z o.o. W 2014 r. spółka zwróciła się o wydanie decyzji umożliwiającej wydobycie odpadów. Zezwolenie na wydobycie odpadów spółka uzyskała w październiku 2014 r. W związku z dodatkowymi badaniami terenu, z którego wydobywano odpady zaistniała konieczność wystąpienia o zamianę decyzji zezwalającej ich wydobycie. Zmiana ta miała uwzględniać zgodę na wydobycie niewielkiej części odpadów znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie hałdy północnej i tzw. hałdy nowej uwzględnionej w pierwotnym zezwoleniu na wydobycie odpadów. O tym, w którym miejscu znajdują się dodatkowe odpady informować miał zarząd spółki. Świadek zeznał, że nie uczestniczył w oględzinach miejsca, w którym miały się znajdować dodatkowe pokłady odpadów, które miały zostać objęte decyzją zmieniającą. Podczas wizyty w Urzędzie Marszałkowskim w celu uzyskania informacji na jakim etapie znajduje się postępowanie w przedmiocie wydania decyzji zmieniającej zgodę na wydobycie odpadów świadek został poproszony o wskazanie na mapie w którym miejscu znajdują się dodatkowe odpady. Świadek zeznał, że wskazał orientacyjnie miejsce składowania odpadów, przy czym poinformował urzędnika o tym, że nie posiada szczegółowej wiedzy dokładnego położenia odpadów. Świadek składał zastrzeżenia do wniosków pokontrolnych kontrolerów Urzędu Marszałkowskiego według informacji przekazanych mu przez (...)sp. z o.o. uznając informacje przekazywane przez klienta jako prawdziwe.

W dniu 12 marca 2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowiła zawiesić prowadzone dochodzenie do czasu zakończenia postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową (...)w sprawie poświadczenia nieprawdy przez pełnomocnika (...) sp. z o.o. przy składaniu w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) wyjaśnień dotyczących sposobu wydobycia odpadów przez (...)sp. z o.o. tj. o czyn z art. 271§ 1 kk.

Wobec ustania przyczyny zawieszenia dochodzenia, w dniu 7 listopada 2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podjęła przedmiotowe postępowanie.

W wyniku przeprowadzanego dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. doszła do przekonania, że nie ma podstaw do postawienia zarzutów r. pr. Ł. Z..

W związku z powyższym w dniu 26 lutego 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. umorzyła dochodzenie wobec stwierdzenia, że czyn r.pr. Ł. Z. nie zawiera znamion przewinień dyscyplinarnych (art. 17 § 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych).

Na powyższe postanowienie o umorzeniu dochodzenia pismem z dnia 8 marca 2018 r. -doręczone do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w dniu 14 marca 2018 r. - złożył odwołanie P. J., w którym to skarżący "wyraził żal na postanowienie o umorzeniu dochodzenia". Odwołanie dotyczyło całości w/w postanowienia. P. J. w uzasadnieniu odwołania zakwestionował w szczególności "podejście do zgromadzonych materiałów dowodowych i do prezentowanego stanowiska zwalniającego z odpowiedzialności przedstawiciela spółki (...)sp. z o.o. radcę prawnego Ł. Z. z tytułu składania przez niego fałszywych oświadczeń, zeznań i informacji w Urzędach Państwowych". Dodatkowo, skarżący zarzucił "priorytetowe traktowanie" zeznań r.pr. Ł. Z., przy jednoczesnym bagatelizowaniu twierdzeń i dowodów przedstawianych przez skarżącego.

Mając na uwadze powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Po przeprowadzeniu posiedzenia oraz wysłuchaniu stron Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozpoznając odwołanie skarżącego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zgadza się ze stanowiskiem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. co do postanowienia o umorzeniu dochodzenia. Umorzeniu postępowania jest zasadne.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 radcowie prawni podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Wskazać także należy, że zgodnie z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, a tym samym i art. 17 § 1 kpk określający negatywne przesłanki procesowe, których zaistnienie skutkuje m.in. umorzeniem postępowania. Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 2 kpk nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, w szczególności gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa (przewinienia dyscyplinarnego). W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z pierwszą przesłanką, o której jest mowa w art. 17 § 1 pkt 2 kpk sprowadzającą się do sytuacji, w której to zebrane dowody nie umożliwiają przyjęcia, iż czyny opisane w zarzutach zawierają znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

W rezultacie dokonanych ustaleń w toku prowadzonego dochodzenia należało uznać zeznania r.pr. Ł. Z. jako wiarygodne. Brak jest dowodu na to, że r.pr. Ł. Z. świadomie podał nieprawdziwe dane dotyczące lokalizacji odpadów przez (...) sp. z o.o. w piśmie z dnia 14 grudnia 2015 r. skierowanym do Marszałka Województwa (...), tym samym umorzenie dochodzenia, w tym zakresie z powodu braku znamion przewinienia dyscyplinarnego w zachowaniu r.pr. Ł. Z. było słuszne.

Radca prawny reprezentując swojego klienta formułując oświadczenia jest związany w dużej mierze jego stanowiskiem. Pełnomocnik profesjonalny jakim jest radca prawny świadcząc usługi prawne w imieniu swojego klienta nie jest obowiązany weryfikować opinii sporządzonych przez podmioty trzecie, które to zostały opracowane na zlecenie swojego klienta. W większości sytuacji radca prawny nie ma nawet możliwości weryfikowania informacji pochodzących od podmiotu, którego reprezentuje. W tym przypadku związany jest niewątpliwie informacjami przekazywanymi przez klienta. W przedmiotowej sprawie w ocenie sądu, r.pr. Ł. Z. bazował na wiedzy, którą uzyskał od (...) sp. z o.o. i nie można postawić mu skutecznego zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego

za zachowanie - działanie lub zaniechanie - zarządu reprezentowanej spółki. Materiał dowodowy zebrany w toku dochodzenia wskazuje, że r.pr. Ł. Z. reprezentował klienta zgodnie z jego wolą w oparciu o przedstawiane przez klienta informacje, które były bardziej lub mniej precyzyjne. Podejmował czynności na zlecenie klienta m.in. złożył wniosek o zmianę decyzji, interesował się przebiegiem postępowania administracyjnego, jak również zgłaszał uwagi do wniosków pokontrolnych kontrolerów Marszałka Województwa (...).

Ponadto należy zaznaczyć - pomimo pewnego rodzaju niezależności postępowania przygotowawczego prowadzonego przez lub pod nadzorem Prokuratury i postępowania dyscyplinarnego, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych nie bez znaczenia w przedmiotowej sprawie pozostaje umorzenie dochodzenia w oparciu o art. 17 § 1 pkt 2 kpk w sprawie poświadczenia nieprawdy przez pełnomocnika (...) sp. z o.o. przy składaniu w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) wyjaśnień dotyczących sposobu wydobycia odpadów przez (...) sp. z o.o.

W trakcie przeprowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego dochodzenia nie dopuszczono się uchybień, w konsekwencji, których mogłoby być uchylone zaskarżone postanowienie. Mając na uwadze powyższe ustalenia, nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i podzielając pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, sąd dyscyplinarny uznał, że odwołanie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

O kosztach postępowania w przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne, nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.